

авторитетъ като Молтке, ще си остане на всегда въ историята невъзможно. Скобелевцитѣ могатъ съ гордостъ да кажатъ, че тѣ го извършихъ безъ всякакви загуби, благодарение на прѣвходната организация на този походъ... Като излѣзохъ на първия баиръ, тѣ видѣхъ прѣдъ себе си кривъ подъемъ. Вътрѣтъ извѣялъ отъ него неотдавнашниятъ снѣгъ, останала плъзава замръзнала повърхностъ. Солдатитѣ са спущахъ и падахъ отъ нея като гърмяхъ съ пушкитѣ, котлитѣ, шанцовитѣ инструменти. Като достигвахъ до върхътъ тѣжко дишахъ, отпочивахъ като са облизвахъ до дърветата или просто лѣгахъ въ снѣгътъ въ пълно безеніе. Като падахъ и са търкаляхъ, напразно искахъ да са задържатъ съ ржцѣ; ржцѣтъ са плъзгахъ по гладката повърхностъ... Като прѣодолювахъ това, намирахъ прѣдъ себе си още по-заплашителна кривина, но вече засипана отъ дълбокъ снѣгъ. Въ този снѣгъ отивахъ по грѣди, вървахъ напредъ въ неговата шуплива масса. Завръщахъ са надѣсно, налѣво, отивахъ пакъ назадъ, като огивахъ стрѣвинната на дивитѣ скали, вѣскачахъ са по етлбнитѣ, които са образувахъ отъ тѣхнитѣ етжки, падахъ отъ тѣзи етлби, като са плъзгахъ по лѣдътъ който са бѣше образувалъ по тѣхъ... Въ гората пътеката бѣше толкова тѣсна, щото солдатитѣ са принудихъ да вървятъ единъ слѣдъ другъ. Отпочивахъ си на всякои двадесетъ пять, тридесетъ раскрача. И какви крачки бѣхъ, солдатынтѣ съ мѣка измѣкваше кракътъ си отъ снѣжната буца, послѣ етѣнаше напредъ пакъ са затѣваше въ лѣпливата масса. Подъ краката снѣгътъ са смазваше, краката са отплѣсвахъ, прихождаше са да падатъ и скръцаецъ съ жбитѣ да ставатъ пакъ. Нѣкакво си хрипѣние са зачуваше наоколо. Като падахъ, всякой са завзимаше право отъ земята да яде снѣгъ. Често ставаше нужда да са вдигатъ съ ржцѣ расталацитѣ, нѣкакви си трънчета са забивахъ въ лицето, рѣжахъ го, обрѣцахъ облѣклото на дрипелъ. Съ артилерията бѣше мѣка, десетъ фунтовкитѣ оставиха на дая. Тѣхъ неможаше и да са мисли да прѣкарватъ тукъ. Горскитѣ тонове на шинийкитѣ, тѣлото отдѣлно отъ лафетитѣ, тѣгляхъ ги само съ ремени. Солдатитѣ като си навели главитѣ напредъ, пѣшкаецъ, теглятъ ги съ ремичитѣ... Отъ всичко най-мѣчително бѣше да са искачатъ на горѣ, слѣдъ което като са подплъзнувахъ търкаляха са долу. Нѣкой, петъ-шестъ пѣти извършува таквизъ възлизания и все съ еднакъвъ неуспѣхъ... Отстранитѣ зияахъ